

האוניברסיטה העברית בירושלים המכינה האוניברסיטאית

המכינה האוניברסיטאית מיועדת לתלמידים המעוניינים לשפר את סיכוייהם להתקבל לאוניברסיטה, גם לתחומים סלקטיביים, לתלמידים שצריכים להשלים או מעוניינים לשפר עד שלוש בחינות בתעודת הבגרות שלהם (אנגלית, מתמטיקה ומקצוע בחירה אחד מאלה הנלמדים במכינה) וכן לחסרי תעודת בגרות

ניתן ללמוד במסלולים הבאים ולאחר סיום המכינה בהצלחה להתקבל לכל חוג וחוג באוניברסיטה (ע"ס ההישגים):
 (נדרש ציון פסיכומטרי שונה לכל מסלול)

מסלול מדעי הרוח והחברה

מסלול מדעי ההתנהגות

מסלול מדעי הטבע

מסלול משולב בכימיה ובביולוגיה

מסלול קדם הנדסה ומחשבים

מסלול לחסרי תעודת בגרות
(כלל או עם מספר מצומצם של בגרויות)

מיועד לחסרי תעודת בגרות אך בוגרי 12 שנות לימוד ועם ציון פסיכומטרי 500 לפחות. הלימודים במסלול יתחילו ב-5.7.09 וימשכו 3 סמסטרים. ניתן להתקבל לאוניברסיטה אחרי סיום המכינה ללא זכאות לבגרות.

קורסי קיץ במתמטיקה, בפיזיקה ובכימיה

ההרשמה למכינה
 ההרשמה לשנת הלימודים תש"ע מתקיימת החל מ-23.09.09. הלימודים יתחילו ב-18 באוקטובר 2009 ויסתיימו ביולי 2010. (המסלול לחסרי תעודת בגרות בכלל יפתח ב-5.7.09).

ייעוץ

במשרדי המכינה, בניין בובר-רוסו, האוניברסיטה העברית בקמפוס הר הצופים ירושלים, חדרים 326, 325 בימים שני ורביעי בשעות 09:00-15:00. בימים ובשעות הנ"ל אפשר לקבל ייעוץ בכל הנוגע להרשמה וללימודים. פרטים נוספים בטלפונים 02-5882441/6/9.
 מומלץ מאוד להגיע לייעוץ לפני ההרשמה.

תנאי קבלה

א. על פי רוב מתקבלים מועמדים בגיל 18-26 בוגרי 12 שנות לימוד, בעיקר לאחר שירות צבאי או שירות לאומי, בעלי תעודת בגרות מלאה או מועמדים שחסרים להם ציוני בגרות במקצועות: אנגלית, מתמטיקה וקורס בחירה אחד או למועמדים חסרי תעודת בגרות בכלל או עם מספר מצומצם של בגרויות.
 ב. חובה לעבור בחינה פסיכומטרית מטעם המרכז הארצי לבחינות והערכה, עדיף עד יולי 2009. (נדרש ציון 425 לפחות לתכנית הרגילה ומינימום 500 למסלול לחסרי בגרות).

- על מקצועות מוגברים ניתן לקבל בוגוס כתוספת לציון
- לתלמידים מובטחים מגורים במעונות הסטודנטים
- יינתנו מלגות שכר לימוד ומלגות קיום לזכאים
- חיילים משוחררים שילמדו במכינה יוכלו לממש את כספי הפיקדון האישי שלהם לתשלום שכר הלימוד
- לתלמידי המכינה מעמד זכויות של סטודנט באוניברסיטה

תעודת גמר המכינה מחליפה את תעודת הבגרות בקבלה לאוניברסיטה
לפרטים נוספים ולקבלת חוברת מידע צלצלו לטלפון: 02-5881018/9
אתר המכינה באינטרנט: http://www.mechina.huji.ac.il

המכון ללימודים אקדמיים

בתיה גל ז"ל.
 מורשת חינוכית ומזיקלית. ■
 צילום: מיכאל כהן

בשירה נפרדנו

בתיה גל מקיבוץ אפיקים, מעמודי התווך של החינוך הקיבוצי ומקהלת האיחוד, נפטרה לפני חודש ■
 ביום העצמאות קיבלה אות הוקרה על מפעל חיים

ביום העצמאות ניתן "אות הוקרה על מפעל חיים בחינוך" מטעם המועצה האזורית עמק-הירדן - לבתיה גל, בת וחיברת אפיקים. התעודה נמסרה למשפחה, כי בתיה הלכה לעולמה לפני חודש, בגיל 65.

היא הייתה חברת אפיקים ובת למייסדי, אשת חינוך מהסוג הנדיר הווכח לאהבה ולהערצה מצד תלמידים, הורים ושותפים לעבודה; וגם זמרת רבת-השפעה ומעמד במקהלת האיחוד - במשך חמישים שנה בקירוב, וכמעט עד לרגעיה האחרונים.

בתיה גל נולדה באפיקים במארס 1944, בת לרחל ומתתיהו גלעדי ז"ל. בצעירותה נמנתה עם המצטיינות בקבוצת השחיניות של שמריהו נאבל. לאחר השירות הצבאי למדה באוניברסיטה העברית, בחוג להיסטוריה ופילוסופיה. בשנת 1969 חזרה לאפיקים עם בעלה יצחקי, ושם נולדו שלושת ילדיהם.

בבית ירח, תיכון מקיף קיבוצי על שפת הכינרת, שימשה בתיה כמורה להיסטוריה ופילוסופיה וכמחנכת, וגם כרכזת פדגוגית, רכות מערכת וסגנית מנהלת, במשך ארבעים שנה. היא לימדה וחינכה דורות רבים של תלמידים, בתוכם ממשיכי דרך המלמדים שם כיום, והובילה מיזמים חינוכיים שנגעו תמיד בתחומים ערכיים.

את מתן אות ההוקרה ליוו דברים לזכרה: "בתיה הייתה מורה נערצת על תלמידיה. בכל מפגש עם התלמידים וצוות המורים הייתה מתבלטת בתבונה תה ובחוכמתה, במקוריותה, בכושר המנהיגות שלה, ובעיקר במבט השפוי שלה על הקיום האנושי, וכל זאת ללא רהב. רבים מתלמידיה שמרו עמה על קשר לאורך שנים רבות והיא המשיכה להיות עבורם עוגן ומתווה דרך, כפי ששימשה תמיד לכל תלמידיה ולצוות החינוכי. דמותה ואישיותה של בתיה כמורת דרך ימשיכו ללוות את הצוות החינוכי בשגרת היום-יום בבית ירח".

וכך תיארה בתיה את חווית ההוראה: "ההוראה היא מקצוע נפלא, שמעמיד אותך כל יום בכמה חזיתות. הראשונה: החזית האינטלקטואלית, זו שמתחייבת מהצורך לנסח בהירות, באופן מושחז, מעניין ומסעיר, כל עניין וכל הקשר, שמרגע אמירתו הופך להיות נחלת השומע. החזית השנייה: חזית המפגש עם הנוער, שיש בה כל כך הרבה שמחה וצער, אהבה, חמלה וצחוק. האפשרות לפגוש כל יום עיניים סקרניות ואוהבות היא זכות, שהיא פכת את שגרת ההוראה לדבר האחרון שאפשר לקרוא לו שגרה".

במשך כמעט חמישים שנה שרה בתיה במקהלת האיחוד, והייתה מחוברת וקשורה אליה בכל נימי נפשה. היה זה קשר הרדי זורם ומפורה, הרבה מעבר למוזיקה עצמה. ימים ספורים לפני שהיך-

"הייתה אווירה קדושה. משהו שרנו ובכינו, בכינו ושרנו, ידענו כולנו שזהו אקורד צנוע של פינאלה בסימפוניית המתמשכת שלנו"

רדר מצבה, התכנסו בביתה, בערב שבת, כמה חברים קרובים מן המקהלה. ברמי עות אחוה בתווים ונתנו קולם בשירי שבת ובקטעי מקהלה אהובים, ובתיה הצטרפה אליהם בשירה, ככל יכולתה. בקהל הרב שליווה את בתיה אל מקום מנוחתה, בלטה נוכחותם של רבים מחבריה למקהלה, שהגיעו מכל קצוות הארץ. וכך, בין השאר, ספר לה שאול גלעד: "בתיה, יידיתי-יידיתנו, אחי-תי-אחותנו לנשמה ולמוזיקה - לפני מספר חודשים הופענו יחד, כל מקהלת האיחוד, ברקוויאם של ורדי. בחזרות לקראת הקונצרט, שהתקיימו כשכבר היית בטיפולים, התברחת ואמרת שני שירי יחד איתך - או לזכרך. האפשרות הראשונה התממשה, בחלקה: שרת איתנו חצי קונצרט, באופרה בתל-אביב. כמעט חמישים שנה מקהלת האיחוד מזוהה איתך ואת מזוהה עם מקהלת האיחוד. כמו במעגלים אחרים, גם כאן, בנוסף לזמרתך הערבה והבוטחת - תפיסת עמדה מרכזית ומשמעותית ביותר. תמיד היה חשוב ונחוץ לשמוע את מחשבותייך, לשקול את דעתך, להאזין להצעותייך".

כאשר נחגג יובל למקהלה, היה מובן וברור לכולם שמלאכת ההנחייה מופקדת בידי בתיה. וכך אמרה אז, לפני שלוש שנים וחצי: "מהי מקהלת האיחוד? בשיר או רוח? גוף או נשמה?... איך נפענח את התופעה הזאת, שאולי יותר מעולם התופעות היא שייכת לעולם האיריאות... ואולי נודה כאן ועכשיו - לא נוכל להסביר, רק לשיר ולספר... לפני חמישים שנה, כפרומתאוס בשע"תו, גנב יהודה שרת מאש המוזיקה האלוהית והדליק בה את מקהלת האיחוד. ומאז, כפרומתאוס, אנחנו קשורים אל הסלע, סלע קיומנו. איזה עונש מתוק ומלאכי מרום מתקנאים, בני תמותה משתאים - ואנחנו שרים".

על קברה, בקול דומע, המשיך ואמר שאול גלעד: "שלושה שבועות לפני לכ"תך באנו אליך, מספר חברי מקהלה, ושרנו יחד איתך... הייתה אווירה קדושה שמהו. שרנו ובכינו, בכינו ושרנו, ידענו כולנו שזהו אקורד צנוע של פינאלה בסימפוניית המתמשכת שלנו. השירה חיברה אותנו, ובשירה נפרדנו".

תחיה שירן

מקהלת האיחוד עולם האידיאות ■ צילום: ראובן קחמוביץ

